

Sygn. akt. III. RC 173/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Szymorek-Wąsek

Protokolant: Renata Olejnik

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa B. P. (1)

przeciwko M. F.

o roszczenia regresowe

1. oddała powództwo;
2. umarza postępowanie w zakresie cofniętego powództwa;
3. przejmuje na rachunek Skarbu Państwa nieuiszczone koszty sądowe;
4. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami.

Sygn. akt III RC 173/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 2 stycznia 2015 roku powódka B. P. (1) wniosła pozew o zwrot wydatków poniesionych na utrzymanie i wychowanie małoletniej K. P. od pozwanego M. F. w kwocie 91.436,02 zł. za okres od kwietnia 2011 roku do 11 lipca 2012 roku.

W uzasadnieniu pozwu podniesiono, iż koszty utrzymania dziecka były wysokie, z uwagi na stan jego zdrowia. Matka dziecka musiała zaciągnąć kredyt na budowę domu, bowiem nie miała możliwości mieszkania w domu rodzinnym. W tym czasie ponosiła koszt utrzymania wynajętego mieszkania. Pozwany – ojciec dziecka nigdy nie interesował się córką i nie łożył na jej utrzymanie.

Na rozprawie 28 maja 2015 roku powódka B. P. (1) poparła powództwo.

Pełnomocnik pozwanego nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. Podniósł zarzut przedawnienia.

Na rozprawie 26 sierpnia 2015 roku powódka B. P. (1) poparła powództwo. Wniosła o zawieszenie postępowania w sprawie do czasu zakończenia postępowania o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane.

Pełnomocnik pozwanego przyłączył się do wniosku o zawieszenie postępowania.

Postanowieniem z 26 sierpnia 2015 roku zawieszenie postępowania w sprawie do czasu zakończenia postępowania o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

Na rozprawie 13 września 2016 roku postanowieniem podjęto zawieszono postępowanie.

Pismem procesowym z 21 listopada 2016 roku . powódka B. P. (1) zmodyfikowała powództwo w ten sposób, iż wniosła o zwrot kwoty 14.428,01 zł. za okres od 31 grudnia 2011 do 11 lipca 2012 roku, tj w zakresie w jakim nie uległy przedawnieniu.

Na rozprawie 22 listopada 2016 roku powódka B. P. (1) poparła powództwo w zmodyfikowanej formie. W pozostałej części cofnęła powództwo

Pełnomocnik pozwanego wniósł o odrzucenie pozwu, ponieważ alimenty zostały uiszczone. Wyraził zgodę na cofnięcie powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

małoletnia K. Ł. urodziła się (...) w Ł.. Jest córką B. P. (2) z domu Ł. i M. F.. Wyrokiem ustalającym ojcostwo ustalono alimenty na rzecz małoletniej w kwocie po 500,00 zł. miesięcznie. Wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z 21 kwietnia 2016 roku w sprawie sygn. akt II Ca 201/16 zmieniono przedmiotowy wyrok i zasądzone alimenty w kwocie 1.215,00 zł. za okres od 30 kwietnia 2011 roku do 11 lipca 2012 roku z ustawowymi odsetkami od 30 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty. Alimenty zostały zapłacone w całości.

(dowód: odpis wyroku k. 143 – 144)

Małoletnia K. P. nazwisko rodowe Ł. została przysposobiona przez obecnego męża matki R. P.. Przysposobienie wywołuje skutki z art. 121 krio – przysposobienie pełne, dziecko nosi nazwisko P. i został sporządzony nowy akt urodzenia dziecka. Postanowienie jest prawomocne z dniem 11 lipca 2012 roku.

(znane z urzędu)

Dziecko urodziło się z wrodzoną wadą – wrodzoną przepukliną. Wymagało zabiegu chirurgicznego. Pozostawało i nadal pozostaje pod opieką szeregu specjalistów. Od dnia urodzenia ma orzeczenie o niepełnosprawności. Małoletniej K. P. należało po urodzeniu i przez następne lata zapewnić podstawowe utrzymanie w postaci: ubrania, wyżywienia, środków czystości, leków. Dziecko pozostaje i pozostawało pod opieką poradni pediatrycznej, neurologicznej, foniatrycznej, alergologicznej, chorób płuc, poradni okulistycznej, logopedycznej, chirurgicznej, audiologicznej, kardiologicznej, genetycznej, patologii noworodka. Wielokrotnie dziecko było hospitalizowane lub miało udzielaną pomoc doraźną. Wizyty odbywały się w ramach NFZ orz prywatnie. Koszt utrzymania dziecka jego matka oceniła na około 3.000,00 zł. miesięcznie. Dziecko nie ma majątku, ani oszczędności. Nadto należało zakupić mu wyprawkę: wózek, ubranka, pampersy, mleko, potrzebne akcesoria, jak wanienka, środki higieniczne, proszki, itd.

Matka dziecka B. P. (1) ma 32 lata. Z zawodu jest ekonomistką. Wyszła za mąż. Nie ma na utrzymaniu innych osób oprócz córki. Ma orzeczony lekki stopień niepełnosprawności do 30 września 2015 roku. Obecnie jest w ciąży. Pracuje na czas nieokreślony na stanowisku specjalista ds. audytu wewnętrznego na cały etat za wynagrodzeniem 2.345,84 zł. netto. Posiada kredyt na indywidualne budownictwo mieszkaniowe. Na 1 sierpnia 2014 roku do spłaty pozostaje 19.934,97 CHF. B. P. (1) posiada nadto w Banku Spółdzielczym kredyt w wysokości 42.000,00 zł. z terminem spłaty do 30 września 2016 roku. Zadłużenie powstało w związku z kosztami leczenia dziecka oraz budową domu, w którym dziecko zamieszkuje wraz z matka i jej mężem. B. P. (1) spłaca kredyty w łącznych ratach 1.521,44 zł., za dojazdy do pracy płaci 230,00 zł., za opłaty za media około 200,0 zł., za obiady dla córki 70,00 zł. Po urodzeniu się dziecka B. P. (1) wraz z córką zamieszkiwała w domu rodzinnym. Następnie w okresie od 15 grudnia 2010 roku do 31 grudnia 2011 roku wynajmowała mieszkanie w P., gdzie zamieszkiwała z córką. Koszt najmu wynosił 500,00 zł. plus czynsz za mieszkanie 276,98 zł. oraz koszty zużycia mediów około 150,00 zł. Małoletnie dziecko dowożone było wówczas do przedszkola, zaś matka dziecka dojeżdżała do pracy, co kosztowało około 1.100,00 zł. miesięcznie. Opłata za przedszkole wynosiła od 161,00 zł. do 76,10 zł. Nadto należało opłacić dziecku ubezpieczenie, radę rodziców, zakupić wyprawkę.

(dowód: zaświadczenie k. 5, 91, zestawienie wydatków k. 6 – 9, 13,15, 34- 36, 41 – 53, 74, 86 – 87, 146 – 153, potwierdzenia wpłat k. 10 – 12, 14,16 – 33, 37- 39, umowa k. 40 , faktury k. 44, 73, 75 – 80, 88 – 90, oświadczenie k. 83 – 85, wyciąg z rachunku k. 154 158, umowa k. 159 – 160)

Pozwany M. F. ma 36 lata. Z zawodu jest rolnikiem. Jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 8,26 ha, w tym 7,67 ha użytków rolnych, z których przeliczeniowe wynoszą 2,7525 ha. Roczny dochód z gospodarstwa wynosi 6.691,00 zł. Nadto jest współwłaścicielem gruntów o pow. 3,71 ha, w tym 3,23 ha użytków rolnych, z których przeliczeniowe wynosi 0,9750 ha z udziałem (...). Dochód roczny wynosi 2.370,00 zł. W 20067 roku założył rodzinę. Ze związku małżeńskiego ma dwoje dzieci w wieku 8 i 7 lat. Zamieszkuje z rodzicami. W czasie, gdy spotykał się z B. P. (1) pracował zawodowo. Po rozstaniu się z w/w zajmował się gospodarstwem rolnym, które stanowi jego jedyne źródło dochodu.

(znane z urzędu)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu żądanie powódki B. P. (1) zasądzenia od pozwanego M. F. alimentów regresowych z tytułu utrzymania małoletniej K. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Art. 140 § 1 krio stanowi, iż osoba, która dostarcza drugiemu środków utrzymania lub wychowania nie będąc do tego zobowiązana albo będąc zobowiązana z tego powodu, że uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej w bliższej lub tej samej kolejności byłoby dla uprawnionego niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami, może żądać zwrotu od osoby, która powinna była te świadczenia spełnić. § 2 krio stanowi, iż roszczenie przewidziane w paragrafie poprzedzającym przedawnia się z upływem lat trzech.

Z treści art. 133 § 1 krio wynika, iż rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Oznacza to, iż oboje rodzice mają obowiązekłożyć na utrzymanie dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Bezspornym w sprawie pozostaje, iż córka stron małoletnia K. P. w okresie objętym pozwem, nie posiadała własnych dochodów, ani majątku i zamieszkiwała z matką, która pokrywała koszty jej utrzymania. Bezspornym pozostaje, iż dziecko musiało jeść, mieć ubrania, leki, środki higieniczne, zapewnione warunki bytowe w postaci mieszkania, wody, energii elektrycznej, ciepła itd. Nie jest kwestionowane, iż pozwany M. F., jako ojciec dziecka był zobowiązany w równym stopniu, co matka partycypować w kosztach utrzymania córki. Niemniej podnieść należy, iż w sprawie o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane zostały ustalone alimenty od zobowiązanego na rzecz dziecka, które w całości zostały przez niego uiszczzone. W tej sytuacji brak jest podstaw do żądania regresu. Okoliczność, iż alimenty zostały ustalone przez Sąd w kwocie niższej, niż żądała tego matka dziecka nie są podstawą do uwzględnienia regresu. Z powołanego przepisu wynika bowiem jednoznacznie, iż świadczenia regresowe mają zastosowanie wyłącznie w sytuacji, gdy uzyskanie na czas świadczeń alimentacyjnych od osoby zobowiązanej w bliższej lub tej samej kolejności byłoby dla uprawnionego niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami. Taka sytuacja w sprawie niniejszej nie występuje. Dlatego też powództw w całości oddalono.

Wobec cofnięcia powództwa na podstawie art. 355 § 1 kpc umorzono postępowanie, w szczególności, iż w tym zakresie roszczenie było przedawnione, a strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia.

Mając na uwadze sytuację majątkową i życiową powódki, B. P. (1) Sąd odstąpił od obciążenia jej kosztami sądowymi – art. 100 kpc.

Sąd wzajemnie zniósł koszty postępowania między stronami w oparciu o treść art. 102 kpc. Powódka w całości od wielu lat utrzymuje dziecko, które jest chore. Sama ma także problemy ze zdrowiem, orzeczony stopień niepełnosprawności, obecnie jest w ciąży, korzysta w związku z tym ze zwolnień lekarskich. Dochodzi świadczeń związanych z kosztami utrzymania dziecka. Ma liczne kredyty zaciągnięte na leczenie dziecka i zapewnienie mu dachu nad głową. W tej sytuacji w ocenie Sadu zachodzi szczególna okoliczność uzasadniająca wzajemne zniesienie kosztów, tym bardziej,

że pozwany M. F. ma stałe dochody i trwale nie interesuje się dzieckiem w żaden sposób. Orzeczone alimenty zaś w znaczący sposób nie zapewniły dziecku utrzymania.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów, należało orzec, jak w wyroku.